31695

உ

சிவமயம்.

குமரகுருபரன்றுணை.

தென்கைலாய மென்னுந்

திரிகோணசலத்திலெழுந்தருளிய

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரிற் சொல்லிய

இரட்டைமணிமாலை.

இஃது

ஷை யூர்

த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை:

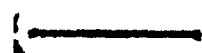
சி. பி. செங்கல்வராயசெட்டியாரவர்களது

ஸ்ரீ நிலய அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபானு௵ துலாமீ.

சாத்துகவி.

சென்னைப் பிரசிடென்சி கல்லூரியில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
கோமளபுரம்-இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருப்பொதியுந்திரிகோணமலையிற்றொண்டர்
சிறந்தவிழுச்செல்வமெனத்திகழாநின்ற
மருப்பொதியுமலர்கட்பவலங்கறிண்டோள்
வருகுகனூர்வயங்குதிருத்தாளின்மீது
கருப்பொதியும் வெம்பிறவிப்பிணிகள்வீழ்ப்பான்
கருதரியமுதிர்தீஞ்சொற்புனைந்தீந்தானால்
உருப்பொதியுமிரட்டைமணிமாலைதன்னை
யுயர்புலவர் நோக்கியுளம் வியக்குமாறே,

பேணலாந்தகைமைசெறிதம்பிமுத்துப்
பெயரியகோனருந்தவத்திற்பெட்பினீன்ற
காணலாந்தகைய விழுக்குணக்குன்றென்னக்
கருதவருமுதன்மைபெறீஇக்கவினுநன்னர்ச்
சேணெலாநிலனெலாஞ்சிறப்பவாழ்த்துச்
செப்பியுளநனிமகிழுஞ் சீர்மைசான்ற
கோணிலாச்செயல்கொள் சரவணமுத்துப்பேர்
கொண்டதமிழ் நாவலர்தங்கோமான்றானே.

கோணை

முத்துக்குமாரசுவாமி

இரட்டைமணிமாலை,

விநாயகர் துதி.

நேரிசை வெண்பா.

தென்னிலங்கைக் கீழ்பாற் றிரிகோண மாமலைவாழ்
பன்னிருகைவேலவனைப்பாடுதற்குக்-கன்னித்
தமிழ்தாமேதந்திடுமாற்றன்னையடைந்தார்க்
கமிழ்தாமேரம்பனடி.

கோணீசுரர் துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வணாசுரர்த்தடிந்தோன்முருகனிலங்குதுணை
மாணாரடிக்சீர்மணிமாலை சொற்றிடவாணுயருங்
காணாசலச்சிலையார் கங்கைசூடுங் கட்வுடிரி
கோணாசலத்துறை கோணீசரெனக் கூட்டுவமே.

நூல்.

திருந்தியசீர்ச் செந்தாமரைத்தடத்த கோணைப்
பொருந்தியசீர்ப் பன்னிருகைப்புத்தேள்-மருந்தன்ன
முத்துக்குமரமுதல்வன் கழலிணையை
நித்தநினைமனமே நீ. (1

நீபத்தொடையணி மாயோன்மருக நிருமலன்றன்
சாபத்தனையநுதன்மங்கையர் பங்க சக்கிரியாங்
கோபத்துநூற்றன்பணிகோணைவாழுங் குமரவென்ற
னாபத்துவேளையில் வந்தருளாய் வையயிற்கரனே. (2

கரங்குன்றம் பெற்றனைய கைம்மா முகன்றன்
வரங்குன்றச்செய்தருளும் வைவேற்-கரனச்
சதிமகனுங்காங்கேயன்றப்பாதாட்கொள்வான்
மதியாதுயாஞ்செய்தமை. (3

மைக்கடக்கும்படிச் சந்தனத்தண்டலை மாமலைமா
மைக்கட்க்கும்படிச் சட்டகச்சோதிமகனசுர
மைக்கட்க்கும்படிச் செற்றயிற்கந்தனைமாறனடி
மைக்கடக்கும்படிச் சார்வுடன்போற்றிடும் வந்தியுமே (4

வந்தித்துநிற்போர் மனவிருளைக்கையகற்று
மந்தகன்றன் றூதையணுகவிடா-திந்துளத்தின்
தேங்கமழுந் தாமமணி திண்டோளான்றண்கோணைக்
காங்கேயன் செம்பொற்கமல. (5

ூற்கொண்டசேவடியான் கோணைவாழுங்கருங்கதம்பக்
ூற்கொண்டமைக்கட்கொடிச் சிக்கினிய கொழுநன்மழுத்
ூற்கொண்டவத்தன் றருமைந்தன் கந்தன் றனைமலர்தூய்த்
தாழ்ற்கண்டுந் துன்னுவரோயமதூத செந்தொல்லினைக்கே.

னைக்களத்துவந்த விறற்சிங்கன் றனை
னைப்பகழியெய்து முடித்தோ-னிக்கிற்
ரயானைவள்ளி துணைவன் றணைத்
ரசுவார்க்குண்டோபடர். (7)

ர்காந்துகப்பண்ணை சூழ்கோணைவைகும் பராபரனம்
ர்காந்துகந்தரங்கத்தசுரேற்றையடலழித்துப்
ர்காந்துகாரிக்கரசளித்தோனைப் பணிந்துகொண்டேன்
ர்காந்தகற்குமஞ்சேனெழித்தேனென்பவர்தனையே. (8)

வமழிக்கும் நோயழிக்கும் பல்பிறப்பிற்செய்த
வமழிக்குஞ் சால்பளிக்கும் பண்பு-சிவமளிக்கும்
தலாலாறுமுகத்தண்ணலடி யிணையைக்
ாதலாற் கூப்புதுகாங்கை. (9)

கக்கரடக்கயத்திற் கிளையோனைக்கயனைப்
பக்கரடக்கருங் கூந்தற் கவுரியின் பாலகனை
மக்கரடக்கு மிடற்றனுக் கோதிடு மாமணியைப்
பக்கரடக்கும்படி தொழுவாய் மடப்பாவிநெஞ்சே. (10)

நெஞ்சத்திருக்கறுத்து நின்னைத்தொழுதேத்தா
வஞ்சத்தார்க்குண்டோ கைவல்லியமாற்-கஞ்சத்
தயனைச்சிறைவைத்தரனுக்கறிவித்
துயவுத்தவிர்ந்தோயுரை. (

உரைக்குஞ்சலதியினுள்வேலவர்க்குயிர்தந்தெழுப்புஞ்
சுரைக்குந்தவத்தன் றொழுவோர்க்கிரங்குஞ் சுரிமுகங்கள்
குரைக்கும்பணைவளைகோணையில் வாழுங்குமரன்மரை
புரைக்குந்துணையடிபோற்றிலையேபவம்பொன்றுதற்கே (

பொன்னுங்கலைமகளும்போற்றும்மலைமகடன்
பன்னுஞ்சிறப்புடையபாலகா-வன்னம்
பனிமலாயிற்கண்படுக்கும் பல்வளத்தகோணைத்
தனிமுருகாநின்றாள்சரண். (

சரணாயுதக்கொடியோன் கோணைவைகுஞ்சதுர்முகனைச்
சரணாரவைத்தவன் பூதந்தெறக்குகைதானிருந்து
சரணாகவந்தநக்கீரர்க் கருளியசண்முகன்றன்
சரணாரவிந்தந்தனிற் சிவணுதெனுட்சாரங்கமே (:

சாரங்கந்தங்குந்தருவளர்காச்சூழ்கோணைச்
சூரங்கங்கீண்டசுடர்வேலன்-தாரங்கம்
பூணுஞ்சடைமுடியோன்புத்திரனுஞ்செவ்வேலைப்
பேணுபவர்க்குண்டோபிறப்பு (

றப்பிறப்பில்லாப்பெருமான் புதல்வன் பிரியகத்துப்
றப்பிறுமாரப் பிரானுறைகோணமிரும்பணையிற்
றப்பிறப்பின்றிப் பணிலந்தவழும் பிருதிவியார்
றப்பிறத்தற்பொருட்டுத் தவமாற்றும் பிணியிலரே (16)

லங்கையினிற்பாப்பெறிருநகருளொன்றாத்
லங்குதிருக்கோணைச் சுரேசன்-கலங்க
லனவுரைத்துமுந்த யினிதளிக்குமாமாற்
னமுரைத்து நெஞ்சேகளி. (17)

ளித்தேங்கடம்பணியாகத்தனே கருங்காரளகக்
ளித்தேங்குதலைச் சிறுமியர்பங்கபொற்கேசரங்க
ளித்தேனுகரும் பொழிற்கோணைவைகுஞ் சுரேசவுமைக்
ளித்தேதுதிக்க வரந்தரவேணுமெக்காலுமெற்கே. (18)

ன்றுந்தவமுயலவேண்டாவால்யாவர்க்கும்
பொன்றுஞ்சகலவிதபுன்கண்ணுந்-துன்றாது
ங்குமேதிவினைகணீர்வளமார்கோணையில்வாழ்
ாங்கேயனைத்தொழுதக்கால். (19)

ாலவர்தங்குங்கரத்தன்குமரன்கவுரிதிருப்
ாலகன்பத்தர்க்கருள்பவன்கோணைப்பதியுறையும்
வேலவன்வள்ளிமணாளன்குமரன்விளம்பரிய
லவன்கந்தனுகந்தளிப்பான்சிவச்செந்திருவே. (20)

வெற்றிவேலுற்றதுணை.

முற்றிற்று.